

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 lipca 2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII RC 496/13 z powództwa K. M. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową B. M. przeciwko R. M. o podwyższenie alimentów Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich podwyższył alimenty od pozwanego R. M. na rzecz jego małoletniej córki K. M., zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł., z dnia 3 grudnia 2009 roku, w sprawie (...), z kwoty po 350 złotych miesięcznie, do kwoty po 500 złotych miesięcznie, poczynając od 13 sierpnia 2013 roku, a następnie do kwoty po 650 złotych miesięcznie poczynając od dnia 1 lipca 2014 roku, płatnych z góry w terminie do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami licząc od dnia zwłoki w płatności każdej należności, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki - B. M.; oddalił powództwo w pozostałym zakresie; nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności; z urzędu nadał wyrokowi w punkcie pierwszym klauzulę wykonalności przeciwko R. M. nr PESEL (...), na wniosek wierzyciela - małoletniej K. M. reprezentowanej przez jej matkę - B. M. nr PESEL (...) i nie obciążył żadnej ze stron kosztami sądowymi, (wyrok- k. 158).

Sąd Rejonowy poczynił następujące ustalenia faktyczne:

Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem z dnia 9 grudnia 2009r., w sprawie o sygn. akt (...), w pkt. 1 rozwiązał przez rozwód związek małżeński R. M. i B. M., zaś w pkt. 3 zobowiązał oboje rodziców małoletniej K. M. do ponoszenia kosztów związanych z jej utrzymaniem i w ramach udziału ojca w tych kosztach podwyższył alimenty od R. M. na rzecz jego małoletniej córki, zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, z dnia 2 kwietnia 2007r., w sprawie sygn. akt (...), z kwoty po 250 zł miesięcznie do kwoty po 350 zł. miesięcznie.

B. M. mieszka w Ł. przy ul. (...), m. 23, w mieszkaniu stanowiącym jej własność, składającym się z 2-ch pokoi i kuchni. Mieszka tam tylko z córką K. M. ur. (...), której ojcem jest pozwany R. M..

Po rozwodzie z R. M. B. M. nie wstąpiła ponownie w związek małżeński. Innych dzieci, poza córką K., nie ma.

Świadczenia związane z mieszkaniem (tj. koszt czynsz, energii elektrycznej, gazu, wody, TV satelitarnej, Internetu) wynoszą łącznie ok. 550 zł. miesięcznie.

Poza mieszkaniem B. M. posiada działkę budowlaną w miejscowości A., o pow. 1.133m.kw., nie ogrodzoną i nie zabudowaną. Posiada ponadto samochód osobowy marki (...) rok prod.(...) którego eksploatacja kosztuje ją ok. 400 zł. miesięcznie.

B. M. ma 42 lata, z wykształcenia jest ekonomistą i od 16 lat pracuje w Urzędzie Skarbowym, obecnie na stanowisku starszego komisarza skarbowego z wynagrodzeniem 3.144,35 zł netto miesięcznie. Ponadto otrzymuje premie uznaniowe i nagrody pieniężne oraz tzw. 13 pensję, co licząc od października 2013 r. dało jej dodatkowo kwotę 7.647,66 zł netto. W październiku, listopadzie i grudniu dostała bowiem dodatkowe wynagrodzenie za wykonanie czynności dodatkowych zleconych przez dyrekcję, a w lutym 2014 r. tzw. 13-tą pensję. B. M. w 2012 r. osiągnęła dochód w wysokości 68.123,11 zł, zaś w 2013r. osiągnęła dochód w wysokości 65.234,94 zł, co daje średni dochód w miesiącu w kwocie 5.436 zł.

B. M. od momentu rozwodu z R. M. otrzymuje od niego alimenty zasądzone na rzecz córki w kwocie po 350 zł miesięcznie.

Małoletnia K. M. w dniu 12.09.2014 r. skończy 17 lat i od września 2014r. będzie uczęszczała do II kl. L.O. Jest dzieckiem zdrowym.

Z uwagi na to że pozwany zatrudniony jest w Belgii, otrzymuje on z tamtejszej instytucji zajmującej się opieką i pomocą społeczną zasiłek na rzecz małoletniej córki K. w wysokości 114,23 euro (tj. około 470 złotych), którą to kwotę

przekazuje matce córki, a ta (na jego życzenie) gromadzi te pieniądze na oddzielnym koncie z przeznaczeniem na dalszą edukację córki po osiągnięciu przez nią pełnoletniości.

Pozwany R. M. ma 47 lat, z zawodu jest technikiem ogrodnikiem, od września 2008 r. mieszka i pracuje w Belgii jako pracownik fizyczny w fabryce produkującej moskitiery okienne, z wynagrodzeniem netto: 1.298,84 euro w lipcu 2013 r., 1.166,28 euro w styczniu 2014r., 1.154,18 euro w lutym 2014r., 1.191,96 euro w marcu 2014r., 1.421,53 euro w kwietniu 2014r., 1.533,01 euro w maju 2014r., 1.615,50 euro w czerwcu 2014 r.

W okresie letnim pozwany ma bowiem możliwość przedłużenia pracy o godzinę, co daje mu dodatkowo 80 do 100 euro miesięcznie. W roku 2012 pozwany osiągnął dochód w wysokości 90.521,20 złotych, co daje w przeliczeniu 7.543 zł. dochodu miesięcznie. Pozwany wynajmuje mieszkanie składające się z dwóch pokoi i kuchni, płacąc za wynajem 550 euro miesięcznie. Ponadto opłaca energię elektryczną i gaz kwotą 69 euro miesięcznie oraz płaci za wodę i wywóz śmieci po 55 euro miesięcznie. Opłata

za Internet i telefon wynosi około 42 euro miesięcznie. Dodatkowo musi opłacać składkę na ubezpieczenie mieszkania kwotą ok. 22 euro miesięcznie. Łącznie koszty związane z mieszkaniem wynoszą ok. 738 euro miesięcznie. Pozwany R. M. opłaca także składkę za przynależność do związków zawodowych w wysokości 15,80 euro miesięcznie. Pozwany pracuje w godzinach od 8,00 do 16,00, natomiast od godz. 18,00 ma zajęcia w szkole językowej, gdzie uczy się języka niemieckiego. Aktualnie jest na IV roku, podczas gdy nauka trwa pięć i pół roku. Szkoła jest bezpłatna, z tym że na semestr wydaje ok 50 euro na książki i ksero. Do pracy ma 29 km., zaś do szkoły 21 km. Pod koniec 2011 r. kupił na raty samochód aby dojeżdżać do pracy i szkoły. Spłacał samochód po 25 euro miesięcznie, a na paliwo wydawał 150 euro miesięcznie. W grudniu 2013 r. sprzedał samochód i dojeżdża do pracy i szkoły z kolegą jego samochodem, płacąc mu za to 50 euro miesięcznie.

Pozwany ma w Ł. mieszkanie własnościowe przy ul. (...), m. 40, w którym się zatrzymuje podczas pobytów w kraju. Opłaty za mieszkanie wynoszą: czynsz-367,52 zł miesięcznie, gaz - 20,75 zł miesięcznie, energia elektryczna- 24,60 zł miesięcznie, tj. łącznie 412,87 zł. miesięcznie. Ponadto systematycznie płaci alimenty na rzecz córki w wysokości po 350 zł miesięcznie. Pozwany choruje na nadciśnienie tętnicze, w związku z czym kupuje leki, które kosztują około 70 zł. miesięcznie.

Pozwany pozostaje w dobrych stosunkach z córką K., z którą ma stały, bardzo dobry kontakt. Kiedy przyjeżdża do kraju córka mieszka z nim będąc na jego utrzymaniu. Tak samo jest gdy przyjeżdża ona do niego do Belgii. Pozwany zabiera ją wtedy na wycieczki, m.in. zabrał ją do P.. Córka spędziła u niego w Belgii całe ferie i weekend majowy oraz tydzień w listopadzie 2013r., zaś w grudniu (...) córka spędziła z nim w Ł. dwa tygodnie w okresie świąt Bożego Narodzenia i była z nim w Ł. w okresie świątecznym w kwietniu 2014r. Pozwany opłaca zawsze córce przejazd, kupuje bilety lotnicze. Stara się także pokrywać połowę kosztów wycieczek szkolnych i obozów córki, wysyła jej kieszonkowe w kwocie ok. 50 zł, ok. 100 zł.

Ponadto pozwany opłaca córce abonament za telefon komórkowy kwotą ok. 79 zł. miesięcznie, kupuje jej podręczniki do szkoły. Na podręczniki do szkoły na rok nauki 2013/2014 wydał 715 zł. Od rozwodu do końca 2013 r. partycypował w opłatach za kurs j. angielskiego, na który córka uczęszczała.

Pozwany kupuje córce prezenty, m.in. ubrania, kupił jej laptop, narty, kask, buty do nart, markowe okulary przeciwsłoneczne za 400 zł, w tym roku kupił córce rower.

Do grudnia 2012 r. pozwany był także w dobrych relacjach z byłą żoną, która miała jego upoważnienie do występowania w jego imieniu w Urzędzie Skarbowym w Ł. i pomagała mu w rozliczeniu podatku w Urzędzie Skarbowym w Belgii i w Polsce. Ponieważ małoletnia K. chciała uczyć się za granicą, w grudniu 2012 r. jej rodzice rozmawiali na ten temat i pozwany wyraził na to zgodę jak i na zamieszkanie córki z nim w Belgii,

na co z kolei nie wyraziła zgody jej matka Małoletnia K. miała o to żal do matki, co popsuło dotychczasowe, dobre relacje pomiędzy jej rodzicami, którzy od tego czasu porozumiewają się jedynie drogą mailową. Zgodnie z

oświadczeniem B. M., wyżywienie córki kosztuje ją co najmniej 400zł. miesięcznie, na ubrania dla córki wydaje średnio 250 zł., a na środki czystości i higieny osobistej przeznaczają ok. 50 zł. Miesięcznie.

Sąd Rejonowy wskazał, że stosownie do treści przepisu art. 138 krio ustalenie, czy nastąpiła zmiana stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi w momencie ustalenia obecnie obowiązującego obowiązku alimentacyjnego.

W sprawie o rozwód zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł., w dniu 03. 12. 2009r., w sprawie (...) sytuacja stron wyglądała następująco:

Miesięczny koszt utrzymania 12-letniej K. M., kształtował się na poziomie 800 zł. miesięcznie. Zarobki jej matki wynosiły ok. 3.000 zł. miesięcznie, jej ojciec od 1,5 roku pracował za granicą.

B. M. mieszkała już wówczas wraz z córką w tym samym co obecnie mieszkaniu własnościowym, stanowiącym jej własność, którego koszt utrzymania określała na 700-800 zł miesięcznie.

Z kolei pozwany R. M. pracując wówczas na miesięcznych kontraktach w Belgii zarabiał 750 euro miesięcznie. Posiadał wówczas samochód i po odliczeniu opłat za mieszkanie i kosztów eksploatacji samochodu pozostawało mu na życie 450-470 euro miesięcznie, nie licząc wydatków na pokrycie kosztów utrzymania mieszkania w Ł. i alimentów na córkę w ówczesnej kwocie po 250 zł. miesięcznie (tj. łącznie ok. 162 euro miesięcznie). Tak jak i obecnie kupował córce prezenty, ubrania, opłacał dla niej „zieloną szkołę”.

Obecnie B. M. określiła koszt utrzymania córki na kwotę 2.600 zł. miesięcznie (K. 113), podając w uzasadnieniu pozwu, że wlicza w to koszt wyżywienia córki w kwocie 600 zł. miesięcznie i inne koszty utrzymania w łącznej kwocie ok. 800 zł. miesięcznie, na co składa się połowa kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania i z opłatą Internetu, a także koszt tonera, papieru do drukarki, artykułów kosmetyczno-higienicznych, dojazdów, dodatkowych lekcje j. angielskiego oraz wydatki jednorazowe lub miesięczne w łącznej kwocie ok. 1.200 zł. związane z zakupem odzieży, lekarstw, książek i przyborów szkolnych oraz książek beletrystycznych i czasopism, usług fryzjerskich i stomatologicznych, a także związanych z zakupem biletów na basen, do kina, teatru, na koncerty, opłatą składek szkolnych i szkolnych wyjazdów. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą ok. 550 zł. miesięcznie. B. M. zarabia średnio 3.500 zł netto miesięcznie i na eksploatację samochodu osobowego wydaje ok. 400 zł miesięcznie.

Z kolei pozwany R. M. obecnie zarabia średnio 1.480 euro netto miesięcznie, zaś jego koszty związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą 738 euro miesięcznie. Składka na związki zawodowe wynosi go 15,80 euro miesięcznie, a dojazdy do pracy i szkoły kosztują go 50 euro miesięcznie.

Ponadto koszt książek do szkoły, ksera, to wydatek dla pozwanego ok. 100 euro rocznie, tj. ok. 8 euro miesięcznie. Łącznie wydatki te wynoszą ok. 812 euro miesięcznie. Tym samym pozostaje pozwanemu na życie 668 euro miesięcznie.

W związku z obowiązkiem alimentacyjnym pozwanego względem córki K. w obecnym wymiarze 350 zł miesięcznie i kosztami związanymi z utrzymaniem mieszkania w Ł. (ok. 413 zł miesięcznie), R. M. przekazuje swoim rodzicom mieszkającym w Polsce 250 euro miesięcznie (tj. ok. 1.050 zł.). Rodzice pozwanego z tej kwoty regulują te wydatki. Tym samym pozostaje pozwanemu na utrzymanie 418 euro miesięcznie. Sąd Rejonowy zaznaczył, że pozwany wydaje na leki obniżające ciśnienie tętnicze ok. 70 zł miesięcznie i opłaca abonament telefonu komórkowego córki kwotą 79 zł miesięcznie. Do 2013 r. opłacał córce kurs języka angielskiego, a także partycypował i nadal partycypuje w opłatach wyjazdów szkolno- obozowych córki.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd Rejonowy uznał, że w sprawie doszło do zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 kro. Od poprzedniego ustalenia zakresu obowiązku alimentacyjnego pozwanego minęło 4,5 roku i niewątpliwie koszty utrzymania wcześniej 12-letniej, a obecnie prawie 17- letniej powódki wzrosły. Poprzednio Sąd ocenił je na poziomie ok. 800 zł. miesięcznie, zaś obecnie, zdaniem sądu, należy je ocenić na poziomie co najmniej

1.400 zł miesięcznie. Określone koszty utrzymania małoletniej powódki przez jej matkę są, zdaniem Sądu I instancji, zawyżone i nie znajdują oparcia w zebranych materiałach dowodowych. Mając powyższe na uwadze, jak również to, że pozwany do 2013 roku opłacał córce kurs języka angielskiego, zakupił podręczniki do szkoły i poza alimentami partycypował w kosztach utrzymania córki kupując jej ubrania, dawał tzw. kieszonkowe, pokrywa częściowo koszty jej wyjazdów wakacyjno-feryjnych, Sąd Rejonowy, uznając powództwo jedynie w części za zasadne, podwyższył alimenty od pozwanego R. M. na rzecz jego małoletniej córki K. M. z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 13.08.2013r., tj. od daty otrzymania przez niego pozwu w sprawie niniejszej, a następnie do kwoty po 650 zł miesięcznie, poczynając od dnia 01.07.2014r., płatne z góry w terminie do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami, licząc od dnia zwłoki w płatności każdej należności, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki - B. M., oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Orzekając w ten sposób, Sąd Rejonowy miał również na uwadze, że dochody matki powódki od chwili rozvodu wzrosły o około 500 zł miesięcznie, natomiast dochody pozwanego wzrosły o ok. 700 euro miesięcznie, z tym że o ile wydatki konieczne matki powódki związane z utrzymaniem mieszkania nie wzrosły, to wydatki stałe pozwanego z tym związane podwoiły się. Wysokość alimentów ustalonych od 13.08.2013r. w kwocie po 500 zł miesięcznie odpowiada uznaniu powództwa w tym zakresie przez pozwanego, natomiast podwyższenie ich od 01.07.2014r. do kwoty po 650 zł miesięcznie, co prawda odbiega od żądania strony powodowej skonkretyzowanego ostatecznie na kwocie po 800 zł miesięcznie, jednakże jest adekwatne zarówno do usprawiedliwionych (a nie nadmiernych) zwiększonych kosztów

utrzymania małoletniej powódki, jak i do aktualnej, w sposób istotny zmienionej, sytuacji materialnej (zarobkowo-majątkowej) pozwanego. Sąd I instancji zaznaczył również, że na potrzeby małoletniej powódki wpływa z Belgii do rąk jej matki kwota zasiłku w wysokości 114,23 euro miesięcznie (tj. ok. 460 zł), który to zasiłek w momencie rozvodu rodziców powódki jeszcze nie był wypłacany. Sąd Rejonowy, na podstawie art. 333 § 1 kpc, nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, a także z urzędu nadał wyrokowi klauzulę wykonalności i nie obciążył żadnej ze stron kosztami sądowymi.

Powyższe orzeczenie w dniu 24 września 2015 r. powódka zaskarżyła apelacją w zakresie punktu 2, tj., w części oddalającej powództwo ponad kwotę 650 zł miesięcznie. Skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu:

1) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 kpc polegającą na braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego w sprawie poprzez:

a) dowolną ocenę zeznań matki powódki w zakresie wskazującym na istotne okoliczności dotyczące jej sytuacji majątkowej, kontaktów utrzymywanych z ojcem małoletniej i ich częstotliwości, zakupu prezentów dla małoletniej oraz przyczynienia się do utrzymania i wychowania córki,

b) dowolną ocenę zeznań rodziców powódki w zakresie przyczyniania się każdego z nich do utrzymania i wychowywania małoletniej powódki w sytuacji gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż pozwany w sposób znikomy przyczynia się do utrzymywania małoletniej,

c) poprzez pominięcie, iż z zeznań matki małoletniej wynika, iż pozwany tylko sporadycznie dokłada się do wydatków na rzecz córki takich jak opłata za naukę języka angielskiego, pomoc lekarską, leki, wyjazdy, kieszonkowe dla córki itp.

d) poprzez ustalenie dochodu wysokości dochodu pozwanego wyłącznie w oparciu o rozliczenie z 2012 roku, pomimo wniosku matki małoletniej

o przedstawienie dochodów pozwanego za 2013 roku,

e) poprzez przyjęcie, że pozwany utrzymuje stały kontakt z małoletnią

w związku z tym utrzymuje córkę podczas pobytu pozwanego w Polsce a także pobytu małoletniej w Belgii co odciąża finansowo matkę powódki, podczas gdy zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy oraz z zeznań matki małoletniej wynika, iż pozwany spędza z małoletnią zaledwie kilka dni w roku,

2) sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia z zebrany w sprawie materiałem dowodowym polegającą na:

a] błędnym przyjęciu, iż zarobki matki małoletniej od dnia wyroku zasądzającego alimenty w 2009 roku uległy zwiększeniu, podczas gdy zarobki B. M. od dnia wydania w/w wyroku do 2013 roku uległy zmniejszeniu o ponad 400-
zł,

b) błędnym przyjęciu, iż sytuacja majątkowa rodziców małoletniej powódki jest porównywalna w sytuacji gdy obecnie zarobki pozwanego opiewają

na kwotę minimum 1 480 EURO netto miesięcznie (tj. w przeliczeniu na polską walutę około 6 216 zł miesięcznie), podczas gdy matka powódki zarabia średnio 3 500 zł netto miesięcznie;

c) poprzez uznanie, że pozwany ponosi koszty związane z pobieraniem nauki w szkole językowej tj. m.in. związane z tą okolicznością wydatki na książki, ksero oraz dojazd do szkoły, podczas gdy fakt ten nie został udowodniony, a pozwany pomimo żądania matki powódki nie przedstawił w toku sprawy zaświadczenia o uczęszczaniu do szkoły.

Mając na względzie powyższe, strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki alimentów w kwocie po 1.800 zł miesięcznie płatnych z góry do dnia 10 każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki od dnia wytoczenia powództwa wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu każdorazowej płatności ewentualnie uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego, (apelacja- k. 170- 176).

W odpowiedzi na apelację z dnia 30 października 2014 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego za II instancję według norm przepisanych, (odpowiedź na apelację- k. 182- 185).

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 21 stycznia 2015 r. przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki poparła apelację, pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie apelacji, (protokół rozprawy z dnia 21 stycznia 2015 r.- 00:01:06, 00:03:32).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Podstawę żądania ustalenia zmiany zakresu obowiązku alimentacyjnego stanowi przepis art. 138 krio, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie, zwiększenie wysokości lub ustalenie wygaśnięcia świadczeń alimentacyjnych. A zatem wydanie orzeczenia w sprawie o zmianę wysokości orzeczonych alimentów wymaga porównania obecnej sytuacji uprawnionego i zobowiązanego z sytuacją, w jakiej się znajdowali, gdy uprzednio ustalano wysokość alimentów. Przy czym ustalenie wysokości obowiązku alimentacyjnego zależy

od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 krio).

Ustalenia faktyczne Sądu I instancji poczynione zostały prawidłowo. W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uzasadnia podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz małoletniej córki do kwot

po 500 zł miesięcznie, poczynając od 13 sierpnia 2013 r., a następnie do kwoty po 650 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy podzielił ustalenia dokonane przez Sąd Rejonowy w zakresie stanu faktycznego oraz rozważania prawne do możliwości podwyższenia alimentów należnych od pozwanego na rzecz powódki. Dochody zobowiązanych do alimentacji- pozwanego i przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki są porównywalne, przy czym na wysokość możliwości płatniczych pozwanego wpływają realnie koszty jego utrzymania, jakie ponosi poza granicami kraju. Na względzie mieć również należy okoliczność, że pozwany do momentu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie uczestniczył w utrzymaniu małoletniej, partycypując w jej kosztach utrzymania ponad zasądzone kwoty alimentów, co zostało wykazane w toku postępowania sądowego.

Przedstawicielka ustawowa oszacowała usprawiedliwione podstawowe potrzeby małoletniej powódki na poziomie 700 zł miesięcznie- 400 zł wyżywienie, 250 zł odzież, 50 zł środki higieny. Oznacza to, że alimenty zasądzone przez Sąd Rejonowy odpowiadają w zasadzie w znacznej części tym potrzebom. W pozostałej części winny być one pokrywane przez matkę dziecka. Biorąc pod uwagę wiek uprawnionej, przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki nie może wypełniać swojego obowiązku alimentacyjnego poprzez swoje osobiste starania, gdyż uprawniona ma wiek zbliżony do pełnoletniości, a więc proces osobistych starań uczestniczenia w procesie wychowawczym jest obecnie znikomy.

W ocenie Sądu Okręgowego podnoszone w apelacji zarzuty są niezasadne. Wszystkie ustalenia i dokonane na ich podstawie rozważania Sądu Rejonowego znajdują odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności zgodzić się należy z ustaleniami dotyczącymi sytuacji materialnej stron.

Podkreślić również należy, iż podnoszony w apelacji zarzut dokonania przez Sąd dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego nie może stanowić jedynie polemiki z oceną Sądu. Decyzja o oparciu apelacji

o wskazany zarzut musi być poparta wykazaniem, że Sąd dokonał ustaleń faktycznych stojących w wyraźnej sprzeczności z treścią dowodów, na które się powołuje. Gdy skarżący nie wykaże istnienia sprzeczności, usprawiedliwiony jest wniosek, iż zmierza on do narzucenia Sądowi własnej oceny, będącej odzwierciedleniem jego stanowiska procesowego

i oczekiwanego wyniku postępowania. Tak też dzieje się w przedmiotowej sprawie. Dokonana przez Sąd I instancji ocena materiału dowodowego

w pełni odpowiada wymogom stawionym przez prawo procesowe. Wnioski wyciągnięte przez Sąd Rejonowy stanowią logiczną całość i są zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Nie może być zatem mowy

o naruszeniu art. 233 kpc Istotą zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażonej w art. 233 kpc jest bowiem przyznanie Sądowi orzekającemu prawa podważenia wiarygodności pewnych źródeł dowodowych, z jednoczesnym nałożeniem nań obowiązku logicznie poprawnego i życiowo usprawiedliwionego wszechstronnego wyjaśnienia przyczyn, dla których tak czyni. W ocenie Sądu Okręgowego zadośćuczyniono w pełni temu obowiązkowi.

Reasumując, wskazać należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił sytuację obu stron i uznał, że zmiana stosunków, jaka zaistniała w niniejszej sprawie uzasadniała podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej powódki do kwoty po 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 13 sierpnia 2013 r., a następnie do kwoty po 650 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 lipca 2014 r. Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu I instancji, że powyższa kwota jest adekwatna zarówno do potrzeb małoletniej jak i możliwości zarobkowych pozwanego. W pozostałym zakresie koszty utrzymania dziecka powinna ponosić jego matka.

W świetle powyższego podniesione w apelacji zarzuty nie mogą się ostać. Wyciągnięte przez Sąd Rejonowy wnioski stanowią logiczną całość i są zgodne z zasadami doświadczenia życiowego.

W ocenie Sądu II instancji, Sąd Rejonowy, przy rozpoznaniu niniejszej sprawy, nie uchybił przepisom prawa materialnego ani prawa procesowego, zaś wnioski i zarzuty apelacji są nietrafne.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z § 6 a ust. 1 pkt 11 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. Sąd zasądził od B. M. na rzecz R. M. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.